

PALM- OF PASSIEZONDAG

Palmliturgie

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus, 11, 1-10.

Toen Jezus en zijn leerlingen Jeruzalem naderden, in de richting van Betfage en Betanië op de olijfberg, zond Hij twee van zijn leerlingen uit met de opdracht: Gaat naar het dorp daar vóór u, en bij uw binnenkomst is het eerste dat ge zult vinden een veulen dat vastgebonden staat en waarop nog nooit iemand gezeten heeft; maakt dat los en brengt het hier. En als iemand u de aanmerking maakt: Wat doet ge daar? antwoordt dan: De Heer heeft het nodig maar Hij stuurt het spoedig weer hier terug. Zij gingen weg en vonden een veulen vastgebonden aan een deur buiten op straat. Ze maakten het los maar sommige mensen die daar in de buurt stonden riepen hun toe: Wat doet ge daar, om zo maar dat veulen los te maken? Ze antwoordden zoals Jezus hun had gezegd en de mensen lieten hen ongemoeid. Ze brachten het veulen bij Jezus, legden er hun mantels overheen en Hij ging er op zitten. Velen spreidden hun mantels op de weg uit, anderen groene takken die ze in het veld gehakt hadden. De mensen die Hem omstuwden, jubelden: Hosanna; Gezegend de Komende in de naam des Heren; geprezen het komende koninkrijk van onze vader David! Hosanna in den hoge!

of:

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes, 12, 12-16.

In die tijd hoorde het talrijke volk dat naar het feest was gekomen: Jezus komt naar Jeruzalem." Zij trokken takken van de palmbomen, gingen Hem tegemoet en riepen: Hosanna, gezegend de Komende in de naam des Heren, de koning van Israël! Jezus vond een ezeltje en ging er op zitten, zoals geschreven staat: Vrees niet, dochter van Sion. Zie, uw koning komt, gezeten op een ezelsveulen. Zijn leerlingen begrepen dit aanvankelijk niet; eerst na Jezus' verheerlijking herinnerden zij zich dat dit over Hem geschreven stond en dat men dit ter ere van Hem had gedaan.

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja, 50, 4-7.

God de Heer heeft Mij de gave van het woord geschonken: Ik versta het de ontmoedigten moed in te spreken. Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot Mij en Ik luister met volle overgave. God de Heer heeft tot Mij gesproken en Ik heb Mij niet verzet, Ik ben niet teruggedeeind. Mijn rug bood Ik aan wie Mij sloegen, mijn wangen aan wie Mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb Ik niet afgewend van wie Mij smaadden en Mij bespuwden. God de Heer zal Mij helpen: daarom zal Ik niet beschaamd staan en zal Ik geen spier vertrekken. Ja, Ik weet dat Ik niet te schande zal worden.

Tussenzang: Ps. 22 (21), 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24.

Antifoon: Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij?

Ze lachen met mij, allen die mij zien,
ze grijnzen en ze schudden met het hoofd.
Hij steunt toch op de Heer? Laat Die hem dan bevrijden,
laat Die hem redden, als Hij hem bemint.

Een meute honden jaagt mij op,

een bende booswichten houdt mij omsingeld.
Mijn handen en mijn voeten hebben zij gewond,
mijn beenderen kan ik wel tellen.

Nu gapen zij mij aan en lachen zij mij uit,
verdelen zij mijn kleren onderling
en dobbelen om mijn gewaad.
Ach Heer, houd U niet ver van mij,
mijn steun, kom haastig om mij bij te staan.

Uw Naam zal ik verheerlijken onder mijn broeders,
voor heel het volk uw lof verkondigen:
Gij, dienaars van de Heer, verheerlijkt Hem,
heel het geslacht van Jakob, brengt Hem dank.

Tweede lezing: Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Filippi, 2, 6-11.

Broeders en zusters,

Hij, die bestond in goddelijke majesteit, heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de Naam verleend die boven alle namen is. Opdat bij het noemen van zijn Naam zich iedere knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde; en iedere tong zou belijden, tot eer van God de Vader: Jezus Christus is de Heer.

Vers voor het Evangelie: Fil. 2, 8-9.

Christus is voor ons gehoorzaam geworden tot de dood,
tot de dood aan een kruis.

Daarom heeft God Hem hoog verheven
en Hem de Naam verleend die boven alle namen is.

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus, 14, 1 – 15, 47.

Het lijdensverhaal van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus.

Over twee dagen was het feest van Pasen en van het ongedesemde brood. De hogepriesters en de schriftgeleerden zochten op welke manier zij Jezus door list zouden kunnen grijpen en Hem ter dood zouden kunnen brengen. Want ze dachten: Niet op het feest; er mochten anders eens onlusten ontstaan onder het volk. Terwijl Jezus zich te Betanië bevond in het huis van Simon de Melaatse en daar aan tafel aanlag, kwam er een vrouw met een albasten vaasje echte, zeer dure nardusbalsem. Zij brak het vaasje stuk en goot de inhoud uit over zijn hoofd. Sommigen waren er verontwaardigd over en zeiden onder elkaar: Waar is die verkwisting van de balsem nu voor nodig geweest? De balsem had voor meer dan driehonderd denaries verkocht kunnen worden ten bate van de armen. Toen zij tegen haar uitvoeren sprak Jezus: Laat haar met rust. Waarom valt ge haar lastig? Het is toch een goed werk dat zij aan Mij heeft gedaan. Armen hebt gij altijd in uw midden en gij kunt hun weldoen wanneer ge maar wilt; maar Mij hebt gij niet altijd. Zij heeft gedaan wat in haar macht was; zij heeft mijn lichaam op voorhand gezalfd met het oog op mijn begrafenis. Voorwaar, Ik zeg u: waar ook ter wereld de Blijde Boodschap verkondigd zal worden, zal tevens ter herinnering aan haar

verhaald worden wat zij gedaan heeft. Hierop ging Judas Iskariot, een van de twaalf, naar de hogepriesters om Hem aan hen uit te leveren. Dezen waren blij toen ze dat hoorden en beloofden hem geld. Hij zocht naar een gunstige gelegenheid om Hem uit te leveren.

Op de eerste dag van het ongedesemde brood, de dag waarop men het paaslam slacht, zeiden zijn leerlingen tot Hem: Waar wilt Gij dat wij voorbereidselen gaan treffen zodat Gij het paasmaal kunt houden? Hij zond daarop twee van zijn leerlingen uit met de opdracht: Gaat naar de stad en daar zult ge een man tegenkomen die een kruik water draagt; volgt hem en zegt aan de eigenaar van het huis waar hij binnengaat: De Meester laat vragen: waar is de zaal voor Mij waar Ik met mijn leerlingen het paasmaal kan houden? Hij zal u dan een grote bovenzaal laten zien met rustbedden en van al het nodige voorzien; maakt daar alles voor ons klaar. De leerlingen vertrokken, gingen de stad binnen, vonden alles zoals Hij het hun gezegd had en maakten het paasmaal gereed. Toen de avond gevallen was, kwam Hij met de twaalf. Terwijl zij aan tafel aanlagen en de maaltijd aan de gang was zei Jezus: Voorwaar, Ik zeg u: een van u zal mij overleveren, een die met Mij eet. Droefheid maakte zich van hen meester en zij begonnen, de een na de ander, Hem te vragen: Ik ben het toch niet? Hij antwoordde hun: Een van de twaalf, die met Mij in de schotel doopt. Wel gaat de Mensenzoon heen zoals van Hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon wordt overgeleverd! Het zou beter voor hem zijn als hij niet geboren was, die mens! Onder de maaltijd nam Jezus brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het hun, met de woorden: Neemt, dit is mijn Lichaam. Daarna nam Hij de beker en na het spreken van het dankgebed reikte Hij hun die toe en zij dronken allen daaruit. En Hij sprak tot hen: Dit is mijn Bloed van het Nieuwe Verbond, dat vergoten wordt voor velen. Voorwaar, Ik zeg u: Ik zal niet meer drinken van wat de wijnstok voortbrengt tot op de dag waarop Ik het nieuw zal drinken in het Koninkrijk van God. Nadat zij de lofzang gezongen hadden, gingen zij naar de Olijfberg.

Toen sprak Jezus tot hen: Allen zult gij ten val komen, want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen zullen verstrooid worden. Maar na mijn verrijzenis zal Ik u voorgaan naar Galilea. Toen zei Petrus: Al komen allen ten val, ik zeker niet. Jezus antwoordde hem: Voorwaar, Ik zeg u: nog heden, nog deze nacht, voordat de haan tweemaal kraait, zult juist gij Mij driemaal verloochenen. Maar met nog meer nadruk verzekerde Petrus: Al moest ik met U sterven, in geen geval zal ik U verloochenen. In diezelfde geest spraken allen.

Zij kwamen nu aan een landgoed dat Getsemane heette. Daar zei Hij tot zijn leerlingen: Blijft hier zitten terwijl Ik bid. Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee en begon zich ontsteld en beangst te gevoelen. Hij sprak tot hen: Ik ben bedroefd tot stervens toe. Blijft hier en waakt. Nadat Hij een weinig verder was gegaan, wierp Hij zich ter aarde en bad dat dit uur, als het mogelijk was, aan Hem mocht voorbijgaan. Abba, Vader, - zo bad Hij - voor U is alles mogelijk; laat deze beker Mij voorbijgaan. Maar toch: niet wat Ik, maar wat Gij wilt. Toen ging Hij terug en vond hen in slaap; en Hij sprak tot Petrus: Simon, slaapt ge? Ging het dan uw krachten te boven één uur te waken? Waakt en bidt dat gij niet op de bekoring ingaat. De geest is wel gewillig maar het vlees is zwak. Opnieuw verwijderde Hij zich en bad met dezelfde woorden. En teruggekomen vond Hij hen weer in slaap want hun oogleden waren zwaar; ze wisten niet wat ze Hem moesten antwoorden. Toen Hij voor de derde maal terugkwam, sprak Hij tot hen: Slaapt dan maar door en rust uit. Het is zover, het uur is gekomen; zie, de Mensenzoon wordt overgeleverd in de handen van de zondaars. Staat op, laten we gaan: mijn verrader is nabij. Hij was nog niet uitgesproken of daar kwam Judas, een van de twaalf, vergezeld van een bende met zwaarden en knuppels, gestuurd door de hogepriesters, schriftgeleerden en oudsten. Zijn verrader had een teken met hen afgesproken door te zeggen: Die ik zal kussen, Hij is het; grijpt Hem vast en voert Hem onder strenge bewaking weg. Hij ging recht op Jezus af en zei: Rabbi! En hij kuste Hem. Zij grepen Hem en maakten zich van Hem meester. Maar een van die er bij stonden trok zijn zwaard en sloeg met één houw de knecht van de hogepriester het oor af. Daarna richtte Jezus zich tot hen met de woorden: Als tegen een rover zijt ge uitgetrokken met

zwaarden en knuppels om Mij gevangen te nemen. Dagelijks gaf Ik onderricht bij u in de tempel en toch hebt ge Mij niet gegrepen. Maar zo moesten de Schriften in vervulling gaan. Toen lieten allen Hem in de steek en namen de vlucht. Toch ging een jongeman die een linnen doek om het blote lichaam had geslagen Hem achterna. Ze grepen hem, maar hij liet zijn kleeid in de steek en vluchtte naakt weg. Men bracht Jezus naar de hogepriester, waar alle hogepriesters, oudsten en schriftgeleerden bijeenkwamen. Petrus volgde Hem op een afstand tot op de binnenplaats van het paleis van de hogepriester en nam plaats onder het dienstvolk om zich bij het vuur te warmen. De hogepriesters en het hele Sanhedrin zochten naar een getuigenis tegen Jezus om Hem ter dood te kunnen brengen, maar zij vonden er geen.

Wel brachten velen valse getuigenissen tegen Hem in, maar hun getuigenissen stemden niet overeen. Toen traden enige valse getuigen tegen Hem op die verklaarden: Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal deze door mensenhanden gemaakte tempel afbreken en in drie dagen een andere opbouwen die niet door mensenhanden is gemaakt. Maar ook daaromtrent was hun getuigenis niet eensluidend. Toen stond de hogepriester in hun midden op en hij vroeg aan Jezus: Geeft Ge in het geheel geen antwoord? Wat getuigen deze mensen tegen U? Maar Jezus bleef zwijgen en gaf volstrekt geen antwoord. Daarop stelde de hogepriester Hem nog een vraag: Zijt Gij de Christus, de Zoon van de Gezegende? Jezus antwoordde: Ja, dat ben Ik: en gij zult de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Macht en komen met de wolken des hemels. Toen scheurde de hogepriester zijn gewaad en riep uit: Waartoe hebben wij nog getuigen nodig? Ge hebt de godslastering gehoord. Wat dunkt u? Allen spraken het vonnis uit dat Hij de dood verdiende. Daarop begonnen sommigen Hem te bespuwen en, na zijn gelaat bedekt te hebben, Hem met de vuist te slaan terwijl ze zeiden: Wees nu eens profeet! Ook de knechten dienden Hem slagen toe. Terwijl Petrus zich beneden op de binnenplaats bevond, kwam daar één van de dienstmeisjes van de hogepriester. Toen zij Petrus zag die zich zat te warmen, keek ze hem eens aan en zei: Gij waart ook bij Jezus de Nazarener. Maar hij ontkende het: Ik weet niet, ik begrijp niet wat ge bedoelt. En terwijl hij wegging naar het poortgebouw kraaide een haan. Maar toen het meisje hem daar opmerkte, verzekerde ze nog eens aan de omstanders: Die is er ook een van. Hij ontkende het opnieuw. Even daarna zeiden de omstanders op hun beurt tot Petrus: Waarachtig, gij zijt er ook een van; ge zijt toch ook een Galileeër. Toen begon hij te vloeken en te zweren: Ik ken die man niet waarover gij het hebt. Onmiddellijk daarop kraaide een haan voor de tweede keer. Nu herinnerde Petrus zich hoe Jezus tot hem gezegd had: Voordat een haan tweemaal kraait, zult ge Mij driemaal verloochenen. En hij barstte in tranen uit.

In de vroege morgen kwamen zij tot een besluit: de hogepriesters met de oudsten en schriftgeleerden, heel het Sanhedrin. Zij boeiden Jezus, voerden Hem weg en leverden Hem uit aan Pilatus. Pilatus stelde Hem de vraag: Zijt Gij de koning der Joden? Hij antwoordde hem: Gij zegt het. Toen de hogepriesters vele beschuldigingen tegen Hem inbrachten, ondervroeg Pilatus Hem weer en zei: Geeft Gij in het geheel geen antwoord? Zie eens wat voor beschuldigingen ze tegen U inbrengen. Maar Jezus gaf volstrekt geen antwoord meer, zodat Pilatus verbaasd was.

Nu was hij gewoon bij elk feest één gevangene vrij te laten, degene om wie zij vroegen. Er zat juist een zekere Barabbas gevangen onder de oproermakers; zij hadden bij het oproer een moord begaan. Het volk kwam opzetten en begon te vragen dat hij voor hen zou doen zoals altijd. Pilatus antwoordde daarop met de vraag: Wilt ge dat ik de koning der Joden zal vrijlaten? Hij zag wel in dat de hogepriesters Hem uit nijd overgeleverd hadden. Maar de hogepriesters hitsten het volk op te vragen dat hij toch liever Barabbas moest vrijlaten. Nu nam Pilatus weer het woord en vroeg hun: Wat moet ik dan doen met Hem die gij de koning der Joden noemt? Nu schreeuwden ze opnieuw: Kruisig Hem! Daarop vroeg Pilatus hun: Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan? Maar zij schreeuwden nog harder: Kruisig Hem! Omdat Pilatus het volk zijn zin wilde geven, liet hij Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en gaf Hem over om gekruisigd te worden.

Nu brachten de soldaten Hem het paleis binnen, dat wil zeggen het pretorium, en riepen de hele afdeling bij elkaar. Ze hingen Hem een purperen kleed om, vlochten een doornenkroon en zetten Hem die op. Vervolgens gingen zij Hem het saluut brengen: Gegroet, koning der Joden. Zij sloegen Hem met een rietstok op het hoofd, bespuwden Hem en brachten Hem hulde door op de knieën te vallen. Nadat zij hun spel met Hem gedreven hadden, ontdeden zij Hem van het purperen kleed, trokken Hem zijn eigen kleren aan en voerden Hem weg om Hem te kruisigen. Zij vorderden een voorbijganger die van het veld kwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, tot het dragen van zijn kruis. Zo brachten ze Hem naar de plaats Golgota, wat vertaald wordt met schedelplaats. Daar boden ze Hem met mirre gekruide wijn aan, maar Hij weigerde. Nadat ze Hem gekruisigd hadden, verdeelden ze zijn kleren en dobbelden om wat ieder krijgen zou. Het was het derde uur toen ze Hem kruisigden. Het opschrift met de reden van zijn veroordeling luidde: De koning der Joden. Samen met Hem kruisigden ze ook twee rovers, de een rechts, de ander links van Hem. Zo ging in vervulling dit Schriftwoord: Hij is onder de booswichten gerekend. Voorbijgangers hoonden Hem terwijl ze het hoofd schudden en zeiden: Ha, Gij daar die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, kom van het kruis af en red U zelf. In dezelfde geest zeiden de hogepriesters en de schriftgeleerden spottend onder elkaar: Anderen heeft Hij gered maar zichzelf kan Hij niet redden. Die Messias, die koning van Israël, laat Hem nu van het kruis afkomen; dan zullen we zien en geloven! Zelfs die samen met Hem gekruisigd waren voegden Hem beschimpingen toe. Vanaf het zesde uur viel er een duisternis over het hele land, tot aan het negende uur toe. En op het negende uur riep Jezus met luider stem: Eloï, Eloï, lama sabaktani? Dit is vertaald: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Enkele omstanders die het hoorden zeiden: Hoor, Hij roept Elia. Een van hen ging een spons halen, drenkte die in zure wijn, stak hem op een rietstok en bood Hem te drinken terwijl hij zei: Laat me begaan! We willen eens zien of Elia Hem er af komt halen. Jezus slaakte een luide kreet en gaf de geest.

Toen scheurde het voorhangsel van de tempel van boven tot onder in tweeën. De honderdman die tegenover Hem post had gevat en zag dat Hij onder zulke omstandigheden de geest had gegeven, riep uit: Waarlijk, deze mens was een Zoon van God.

Er stonden ook vrouwen op een afstand toe te kijken; onder hen bevonden zich Maria Magdalena, Maria, de moeder van Jakobus de Jongere en van Joses, en Salóme. Zij waren Hem in de tijd dat Hij in Galilea verbleef gevolgd om voor Hem te zorgen; verder nog vele andere vrouwen die met Hem naar Jeruzalem gekomen waren. Het was al avond geworden en het was Voorbereiding, dat wil zeggen de dag voor de sabbat. Jozef van Arimatéa, een vooraanstaand lid van de Hoge Raad, die zelf ook in de verwachting van het Rijk Gods leefde, waagde het daarom naar Pilatus te gaan en te vragen om het lichaam van Jezus.

Pilatus stond er verwonderd over dat Hij reeds dood zou zijn; hij liet dan ook de honderdman roepen en vroeg hem of Hij al gestorven was. Nadat hij door de honderdman op de hoogte was gebracht, stond hij welwillend het lijk aan Jozef af. Deze kocht een lijnwaad, nam Hem van het kruis en wikkelde Hem in het lijnwaad. Daarop legde hij Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang ervan. Maria Magdalena en Maria, de moeder van Joses, zagen toe waar Hij werd neergelegd.

Paimzondag of zondag van de Passie van de Heer

CKK 557-560: de intocht van Jezus in Jeruzalem

CKK 602-618: het lijden van Christus

CKK 2816: de heerschappij van Christus, verworven door zijn dood en verrijzenis

CKK 654, 1067-1068, 1085, 1362: het paasmysterie en de liturgie

CKK 557-560: de intocht van Jezus in Jeruzalem

CKK 557 De opgang van Jezus naar Jeruzalem

"Toen de dagen van zijn verheffing hun vervulling tegemoet gingen, aanvaardde Jezus vastberaden de reis naar Jeruzalem" (Lc. 9, 51). 1 Door deze beslissing gaf Hij te kennen dat Hij naar Jeruzalem opging, omdat Hij bereid was er te sterven. Driemaal had Hij zijn lijden en verrijzenis aangekondigd. 2 3 4 Wanneer Hij op weg gaat naar Jeruzalem, zegt Hij: "Het past niet dat een profeet buiten Jeruzalem omkomt" (Lc. 13, 33).

1) Vgl. Joh. 13, 1 Laatste avondmaal en voetwassing

Het paasfeest was op handen. Jezus, die wist dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan naar de Vader en die de zijnen in de wereld bemind had, gaf hun een bewijs ...

2) Vgl. Mc. 8, 31-33 EERSTE LIJDENSVOORSPELLING

Daarop begon Hij hun te leren, dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden en door de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden verworpen worden en ter dood gebracht, maar drie dagen later verrijzen. ...

3) Vgl. Mc. 9, 31-32 want Hij was bezig zijn leerlingen te onderrichten. Hij zeide hun: "De Mensenzoon wordt overgeleverd in de handen der mensen en ze zullen Hem doden; maar drie dagen na zijn dood zal Hij weer opstaan." ...

4) Vgl. Mc. 10, 32-34 DERDE LIJDENSVOORSPELLING

Zij trokken voort, op weg naar Jeruzalem, en Jezus ging voor hen uit; zij waren ontgaan en ook die Hem volgden waren bevreesd. Hij nam opnieuw de twaalf terzijde en begon hun te spreken over wat Hem zou ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=557>

YOUCAT 94 Wist Jezus dat Hij zou sterven, toen Hij Jeruzalem binnenging?

Ja. Jezus heeft drie keer zijn lijden en sterven aangekondigd, voordat Hij bewust en vrijwillig (Lc. 9, 51) op weg ging naar de plaats van zijn lijden. 1

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 557-560.569-570

De opgang van Jezus naar Jeruzalem

"Toen de dagen van zijn verheffing hun vervulling tegemoet gingen, aanvaardde Jezus vastberaden de reis naar Jeruzalem" Lc. 9, 51. Door deze beslissing gaf Hij te kennen dat Hij naar Jeruzalem opging, omdat ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=94>

CKK 558 Jezus herinnert aan de marteldood van de profeten die in Jeruzalem ter dood waren gebracht. 1 Niettemin blijft Hij Jeruzalem ertoe oproepen zich rondom Hem te verzamelen: "Hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen verzamelen, zoals een kloek haar kuikens verzamelt onder haar vleugels, maar gij hebt niet gewild" (Mt. 23, 37, b). Wanneer Jeruzalem in zicht komt, weent Hij over de stad en brengt nogmaals zijn hartenwens tot uitdrukking: "Mocht ook gij op deze dag inzien, wat u tot vrede strekt. Maar nu is dat voor Uw ogen verborgen" (Lc. 19, 42).

1) Vgl. Mt. 23, 37. A **Bezorgdheid over Jeruzalem**

Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt en stenigt die tot u zijn gezonden! Hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen verzamelen, zoals een kloek haar kuikens verzamelt onder haar vleugels, maar gij hebt niet gewild.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=558>

CKK 559 De Messiaanse intocht van Jezus in Jeruzalem

Hoe gaat Jeruzalem zijn Messias ontvangen? Hoewel Jezus zich altijd onttrokken had aan de pogingen van het volk om Hem tot koning te maken, 1 kiest Hij wel het tijdstip uit van zijn Messiaanse intocht in de stad van "zijn vader David" (Lc. 1, 32) 2 en bereidt deze intocht tot in de details voor. Hij wordt toegejuicht als de zoon van David, Hij die het heil brengt (Hosanna wil zeggen: "red toch!", "geef het heil!"). De "koning der glorie" (Ps. 24, 7-10) gaat nu zijn stad binnen, "gezet op een ezel" (Zach. 9, 9): Hij verovert de dochter van Sion, een voorafbeelding van zijn Kerk, niet met list of geweld, maar met een nederigheid die getuigt van de waarheid. 3 Daarom zijn de onderdanen van zijn koninkrijk op die dag, de kinderen 4 5 en de "armen van God" die Hem toejuichen, zoals de engelen Hem verkondigden aan de herders. 6 7 Hun toejuiching "Gezegend Hij die komt in de naam des Heren" (Ps. 118, 26) wordt door de Kerk in het "Sanctus" van de Eucharistieviering herhaald aan het begin van de herdenking van het Pasen van de Heer.

1) Vgl. Joh. 6, 15 Daar Jezus begreep, dat zij zich van Hem meester wilden maken om Hem mee te voeren en tot koning uit te roepen, trok Hij zich weer in het gebergte terug, geheel alleen.

2) Vgl. Mt. 21, 1-11 **De intocht in Jeruzalem**

Toen zij Jeruzalem naderden en de Olijfberg bestegen in de richting van Betfage zond Jezus twee leerlingen uit met de opdracht: ...

3) Vgl. Joh. 18, 37 Pilatus hernam: "Gij zijt dus toch koning?" Jezus antwoordde: "Ja, koning ben Ik. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen om getuigenis af te leggen van de waarheid. Al wie uit de waarheid is, luistert ...

4) Vgl. Mt. 21, 15-16 Maar toen de hogepriesters en schriftgeleerden de wonderen zagen die Hij deed en de kinderen die in de tempel waren bleven roepen: "Hosanna Zoon van David!" waren ze verontwaardigd, ...

5) Vgl. Ps. 8, 3 uit de mond der kleinen, de kreet van het kind uw vermogen bevestigt, dat uw tegenstanders het weten, dat vijand en verstoorder moet zwijgen.

6) Vgl. Lc. 19, 38 zij riepen: 'Gezegend de Koning, die komt in de Naam des Heren! Vrede in de hemel en eer in den hoge!'

7) Vgl. Lc. 2, 14 'Eer aan God in den hoge en op aarde vrede onder de mensen in wie Hij welbehagen heeft.'

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=559>

CKK 560 De intocht van Jezus in Jeruzalem toont de komst van het koninkrijk die de Koning-Messias zal verwezenlijken door het Pasen van zijn dood en verrijzenis. Het is met de viering van Palmzondag dat de Liturgie van de Kerk de Goede Week begint.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=560>

CKK 602-618: het lijden van Christus

CKK 602 "God heeft Hem voor ons tot zonde gemaakt"

De heilige Petrus kan bijgevolg het apostolisch geloof in het goddelijk heilsplan zo formuleren: "Gij zijt verlost uit het zinloze bestaan, dat gij van uw vaderen hadt geërfd, door het kostbaar bloed van Christus, het lam zonder vlek of gebrek, dat uitverkoren was vóór de grondlegging der wereld, maar eerst op het einde der tijden is verschenen, om uwentwil" (1 Pt. 1, 18-20). De zonden van de mensen, die volgen op de erfzonde, worden bestraft door de dood 1 2 . Door zijn eigen Zoon het bestaan van een slaaf 3 , namelijk van een menselijke natuur die door de zonde gevallen is en overgeleverd is aan de dood 4 , te laten aannemen, "heeft God Hem voor ons tot zonde gemaakt, Hem die geen zonde heeft gekend, opdat wij door Hem Gods eigen heiligheid zouden worden" (2 Kor. 5, 21).

1) Vgl. Rom. 5, 12 Zonde en genade: Adam en Christus

Door een mens is de zonde in de wereld gekomen en met de zonde de dood en zo is de dood over alle mensen gekomen, aangezien allen gezondigd hebben.

2) Vgl. 1 Kor. 15, 56 De angel van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is de wet.

3) Vgl. Fil. 2, 7

"Hij heeft zich van zichzelf ontdaan
en het bestaan van een slaaf aangenomen.
Hij is aan de mensen gelijk geworden.
En als mens verschenen

4) Vgl. Rom. 8, 3 Wat de wet niet vermocht, machteloos als ze was door het vlees, dat heeft God bewerkt door zijn Zoon te zenden in de gestalte van het vlees der zonde en ter wille van de zonde: Hij heeft in het vlees ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=602>

YOUCAT 98 Heeft God de dood van zijn eigen Zoon gewild?

Dat Jezus een gewelddadige dood stierf, kwam niet door tragische uiterlijke omstandigheden. Jezus werd 'overeenkomstig Gods bedoeling en voorkennis uitgeleverd' (Hand. 2, 23). De hemelse Vader 'heeft Hem die de zonde niet kende voor ons één gemaakt met de zonde' (2 Kor. 5, 21), zodat wij, kinderen van de zonde en de dood, leven zouden hebben. Het offer dat God de Vader van zijn Zoon vroeg, was groot, maar even groot was de overgave van Christus: 'Wat moet Ik zeggen? Vader, laat dit ogenblik aan Mij voorbijgaan? Maar hiervoor ben Ik juist gekomen' (Joh. 12, 27). Er is een wederzijdse liefde, die stand hield tot het uiterste, aan het kruis. 1

Om ons te redden van de dood ondernam God iets wat riskant was: Hij bracht een 'medicijn van onsterfelijkheid' (Ignatius van Antiochië) binnen in onze wereld van de dood – zijn Zoon Jezus Christus. Vader en Zoon waren onafscheidelijk verbonden bij deze opdracht, zij waren bereid en verlangden diep uit liefde tot het uiterste te gaan voor de mensen. God wilde een ruil tot stand brengen, om ons voor altijd te redden. Hij wilde ons zijn eeuwige leven schenken, zodat wij delen in zijn vreugde, en Hij wilde ons sterven, onze vertwijfeling, onze verlatenheid, onze dood ondergaan, om alles met ons te delen. Om ons lief te hebben tot het einde toe en nog daarbovenuit. De dood van Christus is de wil van de Vader, maar die dood is niet zijn laatste woord. Sinds Christus voor ons gestorven is, kunnen wij onze dood inruilen tegen zijn leven.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 599-609.620

Jezus is "overgeleverd volgens Gods vastgestelde raadsbesluit"

De gewelddadige dood van Jezus is geen toeval geweest, vrucht van een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Zijn dood hoort tot het mysterie van Gods heilsbeschikking, zoals Petrus vanaf zijn eerste Pinksterpreek de joden ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=98>

CKK 603 Jezus heeft de veroordeling niet gekend, als had Hij zelf gezondigd 1 . Maar in de verlossende liefde die Hem altijd met de Vader verenigde 2 , heeft Hij ons, toen wij door de zonde van God afgedwaald waren, aangenomen, zodat Hij in onze naam op het kruis kon zeggen: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" (Mc. 15, 34) 3 . Na zijn lot zo met dat van ons, zondaars, verbonden te hebben "heeft God zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hij Hem voor ons allen overgeleverd" (Rom. 8, 32), opdat wij "met God verzoend zijn" door de dood van zijn Zoon (Rom. 5, 10).

1) Vgl. Joh. 8, 46 Wie van u kan aantonen dat Ik zonde gedaan heb? Als Ik waarheid spreek, waarom gelooft gij Mij dan niet?

2) Vgl. Joh. 8, 29 En Hij die Mij gezonden heeft, is met Mij; Hij heeft Mij niet alleen gelaten, omdat ik altijd doe wat Hem behaagt."

3) Vgl. Ps. 22, 1 Voor de koorleider. Op de wijze van 'de hinde van de dageraad'. Een psalm van David.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=603>

CKK 604 God neemt het initiatief bij de universele, verlossende liefde

Door zijn Zoon voor onze zonden over te leveren laat God zien dat zijn raadsbesluit aangaande ons een raadsbesluit van welwillende liefde is, die voorafgaat aan iedere verdienste van onze kant: "Hierin bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad, maar Hij heeft ons liefgehad, en Hij heeft zijn Zoon gezonden om door het offer van zijn leven onze zonden uit te wissen" (1 Joh. 4, 10) 1 . "God bewijst echter zijn liefde voor ons juist hierdoor, dat Christus voor ons is gestorven, toen wij nog zondaars waren" (Rom. 5, 8).

1) Vgl. 1 Joh. 4, 19 Wij hebben lief, omdat Hij ons het eerst heeft liefgehad.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=604>

CKK 605 Aan deze liefde die niemand uitsluit, heeft Jezus herinnerd aan het einde van de parabel van het verloren schaap: "Zo ook wil uw hemelse Vader niet dat een van deze kleinen verloren gaat" (Mt. 18, 14). Hij bevestigt hiermee "zijn leven te geven als losprijs voor velen" (Mt. 20, 28); deze laatste uitdrukking 'voor velen' houdt geen beperking in: zij stelt het geheel van de mensheid tegenover de unieke persoon van de Verlosser die zich overlevert om haar te redden 1 . De Kerk leert, in navolging van de apostelen 2 3 , dat Christus is gestorven voor alle mensen zonder uitzondering, "Er is geen mens, er is er geen geweest en er zal er ook geen zijn "voor wie Hij niet geleden heeft" 4.

1) Vgl. Rom. 5, 18-19 Dit betekent: een fout leidde tot veroordeling van allen, maar een goede daad leidde tot vrijspraak en leven voor allen. ...

2) Vgl. 2 Kor. 5, 15 En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die ter wille van hen is gestorven en verrezen.

3) Vgl. 1 Joh. 2, 2 die al onze zonden goedmaakt, en niet alleen die van ons maar die van de hele wereld.

4) Synode van Quiercy, De libero arbitrio hominis et de praedestinatione, 4. vert uit Lat.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=605>

CKK 606 De Zoon van God "die uit de hemel is neergedaald, niet om zijn eigen wil te doen, maar die van de Vader die Hem gezonden heeft" 1 , "zegt, als Hij in de wereld komt: (...) Hier ben Ik (...) Ik ben gekomen, o God, om uw wil te doen (...) Door die wil zijn wij geheiligd, eens voor al, door het offer van het lichaam van Jezus Christus" (Heb. 10, 5-10). Vanaf het eerste ogenblik van zijn menswording verenigt Hij zichzelf geheel met Gods heilsplan in zijn verlossende zending, "Mijn spijs is, de wil te doen van Hem die Mij gezonden heeft en zijn werk te volbrengen" (Joh. 4, 34). Het offer van Jezus "voor de zonden van de hele wereld" (1 Joh. 2, 2) is de uitdrukking van zijn liefdesgemeenschap met de Vader: "Hierom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik mijn leven geef" (Joh. 10, 17). "De wereld moet weten dat Ik de Vader liefheb en dat Ik handel zoals Hij Mij bevolen heeft" (Joh. 14, 31).

1) Vgl. Joh. 6, 38 Ik ben immers uit de hemel neergedaald, niet om mijn eigen wil te doen, maar de wil van Hem die Mij gezonden heeft;

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=606>

CKK 607 Dit verlangen zich geheel en al te wijden aan het heilsplan van de verlossende liefde van zijn Vader bezielt heel het leven van Jezus 1 2 3 , want zijn verlossend lijden is de bestaansgrond van zijn menswording: " 'Vader, red Mij uit dit uur!' Maar daarom juist ben Ik tot aan dit uur gekomen" (Joh. 12, 27). "Zou ik de beker die mijn Vader Mij gegeven heeft, niet drinken?" (Joh. 18, 11). En nog op het kruis zegt Jezus, "Ik heb dorst" (Joh. 19, 28) en pas daarna "alles volbracht is" (Joh. 19, 30).

1) Vgl. Lc. 12, 50 Ik moet een doopsel ondergaan, en hoe beklemd voel Ik Mij totdat het volbracht is.

2) Vgl. Lc. 22, 15 **INSTELLING EUCHARISTIE**

Hij sprak nu tot hen: 'Vurig heb ik verlangd, eer Ik ga lijden, dit paasmaal met u te eten.

3) Vgl. Mt. 16, 21-23 **Eerste lijdensvoorspelling**

Van dat ogenblik af begon Jezus zijn leerlingen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan; dat Hij daar veel zou moeten lijden van de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden, maar dat Hij na ter dood ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=607>

CKK 608 "Het Lam dat de zonde van de wereld wegneemt"

Nadat Johannes de Doper erin toegestemd had Hem te dopen in de rij van de zondaars 1 2 , heeft Hij in Jezus het "Lam Gods dat de zonde van de wereld wegneemt" (Joh. 1, 29) gezien en getoond 3 . Hij laat zo zien dat Jezus zowel de lijdende dienaar is die zich stom naar de slachtbank laat leiden 4 5 en de zonden van velen draagt 6 als het Paaslam, symbool van de verlossing van Israël ten tijde van het eerste Pasen 7 8 9 . Heel het leven van Christus drukt zijn zending uit: "Dienen en zijn leven als losprijs geven voor velen" 10 .

1) Vgl. Lc. 3, 21 Jezus door Johannes gedoopt

Terwijl al het volk zich liet dopen, en Jezus na zijn doop in gebed was, geschiedde het dat de hemel openging

2) Vgl. Mt. 3, 14-15 Maar Johannes wilde Hem tegenhouden met de woorden: "Ik heb uw doopsel nodig, en Gij komt tot mij?" ...

3) Vgl. Joh. 1, 36 Hij richtte het oog op Jezus die voorbijging en sprak: "Zie, het Lam Gods."

4) Vgl. Jes. 53, 7 Hij werd gefolterd en diep vernederd, maar heeft zijn mond niet geopend, zoals een lam dat ter slachting geleid wordt. En, zoals een schaap dat stom is voor zijn scheerders, heeft hij zijn mond niet geopend.

5) Vgl. Jer. 11, 19 Ik was argeloos als een lam dat ter slachting geleid wordt; ik vermoedde niet wat ze tegen mij beraamden: `We vellen de boom in zijn volle kracht. We bannen hem uit het land van de levenden, zodat zijn naam niet ...

6) Vgl. Jes. 53, 12 Daarom geef Ik hem zijn deel te midden van de velen, en samen met hun machthebbers verdeelt hij de buit, omdat hij zijn leven prijs gaf totterdood, en zich bij de weerspannigen liet tellen. Hij echter had de zonde van velen ...

7) Vgl. Ex. 12, 3-14 Maak aan heel de gemeenschap van Israël het volgende bekend. Op de tiende van deze maand moet ieder gezin een lam uitkiezen, ieder huis een lam. ...

8) Vgl. Joh. 19, 36 Dit is gebeurd opdat de Schrift zou vervuld worden: Van zijn gebeente zal niets worden verbrijzeld,

9) Vgl. 1 Kor. 5, 7 Doet het oude zuurdeeg weg, om vers deeg te worden, ge moet immers zijn als ongezuurde paasbroden, want ook ons paaslam is geslacht: Christus zelf.

10) Vgl. Mc. 10, 45 want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen."

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=608>

CKK 609 Jezus sluit zich uit vrije wil bij de verlossende liefde van de Vader aan

Door zich in zijn menselijk hart aan te sluiten bij de liefde van de Vader voor de mensen heeft Jezus "hen tot het uiterste toe bemind" (Joh. 13, 1), "want geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden" (Joh. 15, 13). Zo is in het lijden en de dood zijn mensheid het vrije en volmaakte instrument geworden van zijn goddelijke liefde, die het heil van de mensen wil 1 2 3 . Hij heeft immers vrijwillig zijn lijden en zijn dood op zich genomen uit liefde voor zijn Vader en voor de mensen die de Vader wil redden: "Niemand neemt Mij mijn leven af, maar Ik geef het uit Mijzelf" (Joh. 10, 18). Vandaar de soevereine vrijheid van de Zoon van God, wanneer Hijzelf de dood ingaat 4 5 .

- 1) Vgl. Heb. 2, 10.17-18 Het was passend dat God, einde en oorsprong van alles, wilde Hij vele kinderen de hemelse heerlijkheid binnenleiden, ook de aanvoerder die hen redt door lijden tot de voleinding bracht. ...
- 2) Vgl. Heb. 4, 15 Want wij hebben een hogepriester die in staat is mee te voelen met onze zwakheden; Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld, precies zoals wij, afgezien dan van de zonde.
- 3) Vgl. Heb. 5, 7-9 In de dagen van zijn sterfelijk leven heeft Hij onder luid geroep en geweend gebeden en smekingen opgedragen aan God die Hem uit de dood kon redden. Om zijn vroomheid is Hij verhoord: ...
- 4) Vgl. Joh. 18, 4-6 Jezus, die alles wist wat over Hem ging komen, trad naar voren en zei tot hen: "Wie zoekt gij?" ...
- 5) Vgl. Mt. 26, 53 Of meent ge soms dat Ik niet de hulp van mijn Vader kan invoeren, die Mij dan aanstonds meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking zou stellen?

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=609>

CKK 610 Bij het laatste avondmaal is Jezus vooruitgelopen op het vrijwillig offer van zijn leven.

Jezus heeft op sublieme wijze het vrijwillig offer van zichzelf tot uitdrukking gebracht in de maaltijd die Hij met de twaalf apostelen gehouden heeft 1 in "de nacht waarin Hij werd overgeleverd" (1 Kor. 11, 23), De avond voor zijn lijden heeft Jezus, toen Hij nog vrij was, van dit laatste avondmaal met zijn apostelen de gedachtenisviering gemaakt van zijn vrijwillige offerande aan de Vader 2 tot heil van de mensen: "Dit is mijn lichaam dat voor u gegeven wordt" (Lc. 22, 19). "Dit is het bloed van het Verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van de zonden" (Mt. 26, 28).

- 1) Vgl. Mt. 26, 20 Toen de avond gevallen was, lag Hij met de twaalf leerlingen aan.
- 2) Vgl. 1 Kor. 5, 7 Doet het oude zuurdeeg weg, om vers deeg te worden, ge moet immers zijn als ongezuurd paasbrood, want ook ons paaslam is geslacht: Christus zelf.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=610>

YOUCAT 99 Wat gebeurde er bij het Laatste Avondmaal?

Jezus waste op de avond voor zijn dood de voeten van de leerlingen; Hij stelde de Eucharistie in en vestigde het priesterschap van het Nieuwe Verbond. 1

Jezus toonde hoe ver zijn liefde ging op drie manieren. Hij waste zijn leerlingen de voeten en liet zien dat Hij onder ons is als degene die bedient 2 . Hij stelde met een teken zijn verlossende lijden vooraf present toen Hij over de gaven van brood en wijn de woorden sprak: 'Dit is mijn lichaam dat voor jullie gegeven wordt' (Lc. 22, 19). Zo stelde Hij de heilige Eucharistie in. Door de apostelen de opdracht te geven: 'Doe dit, telkens opnieuw, om Mij te gedenken' (1 Kor. 11, 24), maakte Hij hen tot priesters van het Nieuwe Verbond.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 610-611

Bij het laatste avondmaal is Jezus vooruitgelopen op het vrijwillig offer van zijn leven.

Jezus heeft op sublieme wijze het vrijwillig offer van zichzelf tot uitdrukking gebracht in de maaltijd die Hij met de twaalf apostelen gehouden heeft in ...

2) Vgl. Lc. 22, 27 Wie is immers de grootste: die aanligt of bedient? Niet hij die aanligt? Welnu, Ik ben onder u als degene die bedient.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=99>

CKK 611 De eucharistie die Hij op dat ogenblik instelt, zal de "gedachtenis" (1 Kor. 11, 25) zijn van zijn offer. Jezus sluit de apostelen bij zijn eigen offerande in en vraagt hen deze voort te zetten 1 .

Daarmee stelt Jezus zijn apostelen aan tot priesters van het Nieuwe Verbond: "Omwille van hen wijd Ik mij aan U, opdat ook zij in waarheid aan U toegewijd mogen zijn" (Joh. 17, 19) 2 3.

1) Vgl. Lc. 22, 19 Daarop nam Hij het brood, sprak een dankgebed uit, brak het en gaf het hun met de woorden: 'Dit is mijn Lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot een gedachtenis aan Mij.'

2) Vgl. Concilie van Trente, 23e Zitting - Leer over de heilige Wijding, Sessio XXIII - Doctrina de sacramento ordinis (15 juli 1563), 15

Canon 7

Als iemand zegt:

dat de bisschoppen niet boven de priesters staan,
of de macht niet hebben het Vormsel toe te dienen en te wijden,
of die macht, als zij haar al hebben, gemeen hebben met ...

3) Vgl. Concilie van Trente, 23e Zitting - Leer over de heilige Wijding, Sessio XXIII - Doctrina de sacramento ordinis (15 juli 1563), 2

Offer en priesterschap zijn naar Gods bevel (ordinatione) zo verbonden, dat beiden in elk Verbond bestaan. Omdat derhalve de Katholieke Kerk in het Nieuwe Testament door instelling van de Heer, het offer van de Eucharistie zichtbaar ontvangen heeft, moet men ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=611>

CKK 612 De doodsangst in Getsemane

De beker van het Nieuwe Verbond waarop Jezus bij het laatste avondmaal vooruitgelopen is door zichzelf aan te bieden 1 , ontvangt Hij vervolgens uit handen van de Vader in zijn doodsangst in Getsemane 2 door "gehoorzaam te worden tot de dood" (Fil. 2, 8). 3 Jezus bidt: "Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan..." (Mt. 26, 39). Hij drukt zo de afschuw uit die de dood betekent voor zijn menselijke natuur. Zijn menselijke natuur is immers, evenals de onze, bestemd voor het eeuwige leven; bovendien was zij, anders dan de onze, volkomen vrij van de zonde 4 die de dood veroorzaakt 5 ; maar bovenal is de menselijke natuur van Jezus opgenomen in de goddelijke

persoon van de "leidsman ten leven" (Hand. 3, 15), van de "levende". 6 7 8 Door met zijn menselijke wil ermee in te stemmen dat de wil van de Vader geschiede 9 , aanvaardt Hij zijn verlossende dood om in zijn eigen lichaam onze zonden op het kruishout te dragen" (1 Pt. 2, 24).

1) Vgl. Lc. 22, 20 Evenzo gaf Hij de beker, na de maaltijd, terwijl Hij sprak: 'Deze beker is het Nieuwe Verbond in mijn Bloed, dat voor u wordt vergoten.

2) Vgl. Mt. 26, 42 Hij verwijderde zich voor de tweede keer en weer bad Hij: "Vader, als het niet mogelijk is dat die beker voorbijgaat zonder dat Ik hem drink: dat dan uw wil geschiede."

3) Vgl. Heb. 5, 7-8 In de dagen van zijn sterfelijk leven heeft Hij onder luid geroep en geweene gebeden en smekingen opgedragen aan God die Hem uit de dood kon redden. Om zijn vroomheid is Hij verhoord: ...

4) Vgl. Heb. 4, 15 Want wij hebben een hogepriester die in staat is mee te voelen met onze zwakheden; Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld, precies zoals wij, afgezien dan van de zonde.

5) Vgl. Rom. 5, 12 **Zonde en genade: Adam en Christus**

Door een mens is de zonde in de wereld gekomen en met de zonde de dood en zo is de dood over alle mensen gekomen, aangezien allen gezondigd hebben.

6) Vgl. Openb. 1, 17 Toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten. Maar Hij legde zijn rechterhand op mij en sprak: "Vrees niet. Ik ben het, de eerste en de laatste,

7) Vgl. Joh. 1, 4 In Hem was leven, en dat leven was het licht der mensen.

8) Vgl. Joh. 5, 26 Zoals de Vader leven heeft in zichzelf, zo gaf Hij ook aan de Zoon leven in zichzelf te hebben.

9) Vgl. Mt. 26, 42 Hij verwijderde zich voor de tweede keer en weer bad Hij: "Vader, als het niet mogelijk is dat die beker voorbijgaat zonder dat Ik hem drink: dat dan uw wil geschiede."

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=612>

YOUCAT 100 Had Jezus op de Olijfberg in de nacht voor zijn dood werkelijk doodsangst?

Omdat Jezus werkelijk mens was, voelde hij op de Olijfberg werkelijk menselijke doodsangst. 1

Met dezelfde menselijke krachten die wij allemaal bezitten, moest Jezus een diepe strijd voeren om innerlijk toe te stemmen in de wil van de Vader, om zijn leven te geven voor het leven van de wereld. In het moeilijkste uur van zijn leven en zelfs door zijn vrienden verlaten, worstelde Jezus om een innerlijk ja. 'Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan mij voorbijgaat zonder dat ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals u het wilt' (Mt. 26, 42).

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 612

De doodsangst in Getsemane

De beker van het Nieuwe Verbond waarop Jezus bij het laatste avondmaal vooruitgelopen is door zichzelf aan te bieden , ontvangt Hij vervolgens uit handen van de Vader in zijn doodsangst in Getsemane door "gehoorzaam ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=100>

CKK 613 De dood van Christus is het unieke en definitieve offer

De dood van Christus is zowel het Paasoffer dat de definitieve verlossing van de mensen 1 2 door "het Lam dat de zonde van de wereld wegneemt", 3 4 bewerkstelligt als het offer van het Nieuwe Verbond 5 dat de mens de gemeenschap met God schenkt 6 , omdat het hem met God verzoent door "het bloed dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van de zonden" 7 8 .

- 1) Vgl. 1 Kor. 5, 7 Doet het oude zuurdeeg weg, om vers deeg te worden, ge moet immers zijn als ongezuurde paasbroden, want ook ons paaslam is geslacht: Christus zelf.
- 2) Vgl. Joh. 8, 34-36 Jezus antwoordde hun: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: al wie zonde doet, is slaaf van de zonde, ...
- 3) Vgl. Joh. 1, 29 De volgende dag zag hij Jezus naar zich toekomen en zei: "Zie, het Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt.
- 4) Vgl. 1 Pt. 1, 19 Gij zijt verlost door het kostbaar bloed van Christus, het lam zonder vlek of gebrek,
- 5) Vgl. 1 Kor. 11, 25 Zo ook na de maaltijd de beker, met de woorden: "Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed. Doet dit, elke keer dat gij hem drinkt, tot mijn gedachtenis."
- 6) Vgl. Ex. 24, 8 Vervolgens nam Mozes het bloed, sprenkelde dat over het volk en sprak: 'Dit is het bloed van het verbond dat Jahwe, op grond van al deze woorden, met u sluit.'
- 7) Vgl. Mt. 26, 28 Want dit is mijn Bloed van het Verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.
- 8) Vgl. Lev. 16, 15-16 Dan slacht hij voor het volk de bok als zondeoffer, brengt het bloed van het dier achter het voorhangsel en sprenkelt het voor en op de dekplaat, zoals hij met het bloed van de stier heeft gedaan. ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=613>

YOUCAT 101 Waarom moest Jezus ons uitgerekend aan het kruis verlossen?

Het kruis, waaraan Jezus onschuldig en wreed werd terechtgesteld, is de plek van uiterste vernedering en verlatenheid. Christus, onze verlosser, koos voor het kruis om de schuld van de wereld te dragen en het leed van de wereld te lijden. Zo heeft Hij de wereld door zijn volmaakte liefde weer thuisgebracht bij God. 1

Duidelijker kon God ons zijn liefde niet tonen, dan door zich in de gestalte van zijn Zoon voor ons aan het kruis te laten slaan. Kruisiging was de meest vernederende en wreedste executiemethode voor misdadigers in de oudheid. Romeinse burgers mochten niet gekruisigd worden, welke misdaad ze ook hadden begaan. Zo daalde God af in het diepste lijden van de mensheid. Sindsdien kan niemand meer zeggen: 'God weet niet hoe erg ik lijd.'

- 1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 613-617.622-623

De dood van Christus is het unieke en definitieve offer

De dood van Christus is zowel het Paasoffer dat de definitieve verlossing van de mensen door "het Lam dat de zonde van de wereld wegneemt", bewerkstelligt als het ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=101>

CKK 614 Dit offer van Christus is uniek, het is de voltooiing van alle offers en overtreft die nog 1 . Het is allereerst een gave van God de Vader zelf: het is de Vader die zijn Zoon overlevert om ons met Hem te verzoenen 2 . Tegelijkertijd is het een offerande van de mensgeworden Zoon van God die uit vrije wil en uit liefde 3 zijn leven aanbiedt 4 aan zijn Vader door de heilige Geest 5 om onze ongehoorzaamheid weer goed te maken.

1) Vgl. Heb. 10, 10 Door die wil zijn wij geheiligd, eens voor al, door het offer van het lichaam van Jezus Christus.

2) Vgl. 1 Joh. 4, 10 Hierin bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad, maar Hij heeft ons liefgehad, en Hij heeft zijn Zoon gezonden om door het offer van zijn leven onze zonden uit te wissen.

3) Vgl. Joh. 15, 13 Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.

4) Vgl. Joh. 10, 17-18 Hierom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik mijn leven geef, om het later weer terug te nemen. ...

5) Vgl. Heb. 9, 14 hoeveel groter is de kracht van Christus' bloed! Door de eeuwige Geest heeft Hij zichzelf aan God geofferd als een smetteloos offer, dat onze ziel zuivert van dode werken om de levende God te eren.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=614>

CKK 615 Jezus stelt in de plaats van onze ongehoorzaamheid zijn gehoorzaamheid

"Zoals door de ongehoorzaamheid van een mens allen zondaars werden, zo zullen door de gehoorzaamheid van Een allen worden gerechtvaardigd" (Rom. 5, 19). Door zijn gehoorzaamheid tot de dood heeft Jezus de plaats ingenomen van de lijdende dienaar die "zijn leven als een zoenoffer geeft", "toen Hij de zonden van velen droeg", "die Hij rechtvaardigt door zelf hun zonde op zich te nemen" 1 . Jezus heeft voor onze fouten geboet en voor onze zonden aan de Vader genoegdoening gegeven 2.

1) Vgl. Jes. 53, 10-12 Maar het heeft Jahwe behaagd hem ziek te maken en te breken. Waarlijk, als een zoenoffer gaf hij zijn leven. Nakomelingen zal hij mogen zien, en lang blijven leven; immers, wat Jahwe behaagde heeft zijn hand volvoerd. ...

2) Vgl. Concilie van Trente, 6. Zitting - Decreet over de rechtvaardiging, Sessio VI - Decretum de iustificatione (13 jan 1547), 9

De oorzaken van deze rechtvaardiging zijn:

De doelloorzaak, de eer van God en Christus, alsook het eeuwig leven.

De werkoorzaak, werkelijke de barmhartige God, die om niet reinigt en heiligt, die bezegelt en zalft, door de ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=615>

CKK 616 Op het kruis volbrengt Christus zijn offer

Het is "de liefde tot het uiterste toe" 1 die aan het offer van Christus zijn waarde van verlossing en herstel, verzoening en genoegdoening verleent. Hij heeft ons allen gekend en bemind in het offer van zijn leven 2 3 . "De liefde van Christus laat ons geen rust, sinds wij hebben ingezien dat Een is

gestorven voor allen. Maar dan zijn allen gestorven!" (2 Kor. 5, 14). Geen enkele mens, ook al was hij nog zo heilig, was in staat de zonden van alle mensen op zich te nemen en zich als offer voor allen aan te bieden. De aanwezigheid in Christus van de goddelijke persoon van de Zoon, die alle mensen overtreft en tegelijkertijd omvat en die Hem aan het hoofd stelt van heel de mensheid, maakt zijn verlossend offer voor allen mogelijk.

1) Vgl. Joh. 13, 1 **Laatste avondmaal en voetwassing**

Het paasfeest was op handen. Jezus, die wist dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan naar de Vader en die de zijnen in de wereld bemind had, gaf hun een bewijs ...

2) Vgl. Gal. 2, 20 Ikzelf leef niet meer, Christus is het die leeft in mij. Voor zover ik nu leef in het vlees, leef ik in het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en zichzelf heeft overgeleverd voor mij.

3) Vgl. Ef. 5, 2.25 Leidt een leven van liefde naar het voorbeeld van Christus, die ons heeft bemind en zich voor ons heeft overgeleverd als offergave en slachtoffer, God tot een lieflijke geur. ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=616>

CKK 617 "Door zijn heilig lijden op het kruishout heeft Hij voor ons de rechtvaardiging verdiend", leert het concilie van Trente 1. Het onderstreept hiermee het unieke karakter van het offer van Christus als "oorzaak van eeuwig heil" (Heb. 5, 9), En de Kerk vereert het kruis, wanneer zij zingt: "Ik groet u, kruis, want gij slechts zijt mijn hoop (...)"! 2

1) Concilie van Trente, 6. Zitting - Decreet over de rechtvaardiging, Sessio VI - Decretum de iustificatione (13 jan 1547), 9. vert. uit het Lat.

De oorzaken van deze rechtvaardiging zijn:

De doelloorzaak, de eer van God en Christus, alsook het eeuwig leven.

De werkoorzaak, werkelijke de barmhartige God, die om niet reinigt en heiligt, die bezegelt en zalft, door de ...

2) Hymne "Vexilla Regis", vert.; Getijdenboek, blz. 744

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=617>

CKK 618 Onze deelname aan het offer van Christus

Het kruis is het unieke offer van Christus, "enige middelaar tussen God en de mensen" (1 Tim. 2, 5). Maar omdat Hij in zijn mensgeworden goddelijke persoon "zich in zekere zin met iedere mens verenigd heeft" 1, biedt Hij "allen de mogelijkheid om op een wijze die God bekend is, in dit Paasgeheim te worden opgenomen" 2. Hij roept zijn leerlingen op "hun kruis op te nemen en Hem te volgen" (Mt. 16, 24), want "Hij heeft voor ons allen geleden, Hij heeft voor ons de weg gebaad om in zijn voetstappen te treden" 3. Hij wil immers zelfs hen die er het eerst profijt van hebben, deelgenoot maken van zijn verlossend offer 4 5 6. Dat is op verheven wijze verwezenlijkt in de persoon van zijn moeder, die meer dan ieder ander nauw betrokken is bij het mysterie van zijn verlossend lijden.

Buiten het kruis is er geen andere ladder om naar de hemel op te stijgen. 7

1) 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de Kerk in de wereld van deze tijd, Gaudium et Spes (7 dec 1965), 22. § 2, vert. uit Lat.

Christus, de Nieuwe Mens

In werkelijkheid vindt het mysterie van de mens alleen klaarheid in het licht van het mysterie van het mensgeworden Woord. Want Adam, de eerste mens, was een voorafbeelding van de mens, die komen moest , ...

2) 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de Kerk in de wereld van deze tijd, Gaudium et Spes (7 dec 1965), 22. § 5. vert. uit Lat.

Christus, de Nieuwe Mens

In werkelijkheid vindt het mysterie van de mens alleen klaarheid in het licht van het mysterie van het mensgeworden Woord. Want Adam, de eerste mens, was een voorafbeelding van de mens, die komen moest , ...

3) Vgl. 1 Pt. 2, 21 En het is ook uw roeping, want Christus heeft voor u geleden en u een voorbeeld nagelaten; gij moet in zijn voetstappen treden.

4) Vgl. Mc. 10, 39 Zij antwoordden Hem: "Ja, dat kunnen wij." "Inderdaad," gaf Jezus toe, "de beker die Ik drink, zult gij drinken, en met het doopsel waarmee Ik gedoopt word, zult gij gedoopt worden;

5) Vgl. Joh. 21, 18-19 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: toen ge jong waart, deed ge zelf uw gordel om en ging waarheen ge wilde, maar wanneer ge oud zijt, zult ge uw handen uitstrekken, een ander zal u omgorden en u brengen waarheen ge ...

6) Vgl. Kol. 1, 24 **Lijden en ambt van de apostel**

Op het ogenblik verheug ik mij dat ik voor u mag lijden en in mijn lichaam aanvullen wat nog ontbreekt aan de verdrukkingen van de Christus, ten bate van zijn lichaam, dat is de ...

7) H. Rosa van Lima, Vita mirabilis

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=618>

YOUCAT 102 Waarom moeten ook wij het lijden in ons leven accepteren en zo 'ons kruis op ons nemen' en daarmee Jezus navolgen?

Christenen moeten het lijden niet opzoeken, maar als ze worden geconfronteerd met onontkoombaar lijden, kan dit voor hem een zin krijgen als ze hun lijden verbinden met het lijden van Christus: '(...) ook Christus heeft geleden om uwentwil, en u daarmee een voorbeeld gegeven. Treed dus in de voetsporen van Hem' (1 Pt. 2, 21). 1

Jezus heeft gezegd: 'Wie mijn volgeling wil zijn, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en zo achter mij aan komen' (Mc. 8, 34). Christenen hebben de opdracht het lijden in de wereld te verzachten. Niettemin zal er altijd lijden zijn. Wij kunnen in geloof ons eigen lijden accepteren en het lijden van anderen delen. Op die manier wordt menselijk lijden één met de verlossende liefde van Christus en daarmee deel van de goddelijke kracht die de wereld ten goede verandert.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 618

Onze deelname aan het offer van Christus

Het kruis is het unieke offer van Christus, "enige middelaar tussen God en de mensen" 1 Tim. 2, 5. Maar omdat Hij in zijn mensgeworden goddelijke persoon "zich in zekere zin met iedere ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=102>

CKK 2816: de heerschappij van Christus, verworven door zijn dood en verrijzenis

CKK 2816 In het Nieuwe Testament kan een en hetzelfde woord, *basileia*, vertaald worden met "Koningschap" (aanduiding van iets abstracts), "koninkrijk" (aanduiding van iets concreets) of "heerschappij" (aanduiding van een activiteit). Het rijk Gods gaat ons vooruit. Het is naderbij gekomen in het Woord dat mensgeworden is, het wordt aangekondigd door het hele Evangelie heen en het is gekomen in de dood en verrijzenis van Christus. Het rijk Gods komt vanaf het heilige avondmaal en in de Eucharistie, het is midden onder ons. Het rijk zal komen in heerlijkheid, wanneer Christus het weer in handen zal geven van zijn Vader:

Het is ook mogelijk dat het rijk van God staat voor Christus in eigen persoon, degene die wij elke dag met onze verlangens aanroepen, wiens spoedige komst wij met ongeduld wachten. Want zoals Hij zelf onze verrijzenis is, omdat wij in Hemzelf verrijzen, zo kan evengoed het rijk Gods opgevat worden als Christus in eigen persoon, omdat wij in Hem voorbestemd zijn te heersen. 1

1) H. Cyprianus van Carthago, *De Dominica Oratione*. 13, vert. uit Lat.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=2816>

YOUCAT 520 Wat betekent: 'uw rijk kome'?

Wanneer we bidden 'uw rijk kome', vragen wij erom dat Christus, zoals Hij beloofd heeft, terugkeert en dat de heerschappij van God, die hier al is aangevangen, definitief doorbreekt. 1

François Fénelon zegt: 'Alles willen wat God wil, het altijd te willen, bij alle gelegenheden en zonder beperkingen, dat is het Koninkrijk van God dat geheel vanbinnen is.'

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 2816-2821.2859
"In het Nieuwe Testament kan een en hetzelfde woord, *basileia*, vertaald worden met "Koningschap" (aanduiding van iets abstracts), "koninkrijk" (aanduiding van iets concreets) of "heerschappij" (aanduiding van een activiteit). Het rijk Gods gaat ons vooruit. Het is naderbij gekomen in ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=520>

CKK 654, 1067-1068, 1085, 1362: het paasmysterie en de liturgie

CKK 654 Het Paasmysterie is tweeledig: door zijn dood bevrijdt Christus ons van de zonde, door zijn verrijzenis verschaft Hij ons toegang tot een nieuw leven. Dit leven bestaat allereerst in de rechtvaardiging die ons weer herstelt in Gods genade 1 "opdat ook wij, zoals Christus door de macht van zijn Vader uit de doden is opgewekt, een nieuw leven zouden leiden" (Rom. 6, 4). Dit leven bestaat in de overwinning op de dood door de zonde en in een nieuw deel hebben aan de genade. 2 3 Dit leven schenkt de mensen het kindschap door aanname, want zij worden broeders van Christus. Zo noemt Jezus zelf zijn leerlingen na zijn verrijzenis: "Gaaf aan mijn broeders de boodschap brengen" (Mt. 28, 10) 4 . Niet broeders van nature, maar door de gave van de genade, omdat het zoonschap door aanname werkelijk doet delen in het leven van de enige Zoon, dat zich volledig geopenbaard heeft in zijn verrijzenis.

1) Vgl. Rom. 4, 25 Jezus die is overgeleverd om onze misdaden en opgewekt om onze rechtvaardiging.

2) Vgl. Ef. 2, 4-5 Maar God, die rijk is aan erbarming, heeft wegens de grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad, ...

3) Vgl. 1 Pt. 1, 3 **Lof van het christelijk heil**

Gezegend is God, de Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in zijn grote barmhartigheid deed herboren worden tot een leven van hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de dood.

4) Vgl. Joh. 20, 17 Toen sprak Jezus: "Houd mij niet vast, want Ik ben nog niet opgestegen naar mijn Vader, maar ga naar mijn broeders en zeg hun: Ik stijg op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God."

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=654>

CKK 1067 "Dit werk van de verlossing van de mensen en de volmaakte verheerlijking van God, waarvan de wondere daden van God onder het volk van het Oude Verbond het voorspel waren geweest, heeft Christus de Heer volbracht, vooral in het Paasmysterie van zijn zalig lijden, van zijn verrijzenis uit de doden en van zijn glorievolle Hemelvaart. Daarin heeft Hij door te sterven onze dood tenietgedaan en door te verrijzen ons leven hersteld. Want toen Christus was ingeslapen op het kruis, is uit zijn zijde het wonderbare sacrament dat de hele Kerk is, voortgekomen." 1 Daarom viert de Kerk in de liturgie hoofdzakelijk het Paasmysterie waardoor Christus het werk van ons heil heeft volbracht.

1) 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de heilige liturgie, Sacrosanctum Concilium (4 dec 1963), 5. vert. Getijdenboek. Lect. 11,3,17

"God "die wil, dat alle mensen gered worden en tot de kennis der waarheid komen" 1 Tim. 2, 4, heeft, "nadat Hij eertijds vele malen en op velerlei wijzen tot onze vaders had gesproken door de profeten" Hebr. 1, 1, ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=1067>

YOUCAT 166 Waarom viert de kerk zo vaak de eredienst?

Het volk Israël onderbrak al 'zevenmaal per dag' (Ps. 119, 164) het werk om God te prijzen. Jezus nam deel aan de eredienst en gebeden van zijn volk; Hij leerde zijn leerlingen bidden en riep hen bijeen in de avondmaalszaal om met hen de eredienst van alle erediensten te vieren: de gave van zichzelf in de maaltijd. De Kerk, die oproept tot de eredienst, volgt zijn verzoek: 'Doe dit tot mijn gedachtenis' (1 Kor. 11, 24). 1

Zoals de mens ademhaalt om in leven te blijven, zo ademt en leeft de Kerk door het vieren van de eredienst. God zelf is het die haar iedere dag nieuw leven inblaast door zijn Woord en zijn Sacramenten. We kunnen ook een ander beeld gebruiken: iedere eredienst is als een afspraak met de Geliefde, die God in onze agenda zet. Wie Gods liefde al aangevoeld heeft, gaat er graag naartoe. Wie soms weleens niets voelt en toch gaat, betoont God zijn trouw.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 1066-1070

Waarom liturgie?

In het symbolum van het geloof belijdt de Kerk het mysterie van de heilige Drie-Eenheid en haar "geheim raadsbesluit" ten aanzien van de hele schepping: de Vader brengt het "raadsbesluit van zijn wil" Ef. 1, 9 tot vervulling, ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=166>

CKK 1068 Juist dit Christusmysterie verkondigt en viert de Kerk in haar liturgie, opdat de gelovigen eruit leven en ervan getuigen in de wereld:

De liturgie, waardoor - vooral in het goddelijk offer van de Eucharistie - "het werk van onze verlossing" wordt voltrokken, draagt in allerhoogste mate ertoe bij dat de gelovigen door hun leven het Christusmysterie en het eigenlijke wezen van de ware kerk tot uitdrukking brengen en het aan anderen tonen. 1

1) 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de heilige liturgie, Sacrosanctum Concilium (4 dec 1963), 2. vert. uit Lat.

Want de liturgie, waardoor, vooral in het goddelijk offer van Eucharistie, "het werk van onze verlossing wordt voltrokken", draagt er ten eerste toe bij, dat de gelovigen het mysterie van Christus in hun leven tot uitdrukking brengen en aan ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=1068>

CKK 1085 In de liturgie van de Kerk maakt Christus op de eerste plaats zijn Paasmysterie kenbaar en verwezenlijkt Hij het. Tijdens zijn aardse leven kondigde Jezus door zijn onderricht het paasmysterie aan en liep er door zijn daden op vooruit. Wanneer zijn uur gekomen is, 1 2 beleeft Hij de enige historische gebeurtenis die niet voorbijgaat: Jezus sterft, wordt begraven, verrijst uit de doden en zit aan de rechterhand van de Vader "eens voor al" (Rom. 6, 10)(Heb. 7, 27)(Heb. 9, 12). Het gaat om een reële gebeurtenis die zich voltrokken heeft in onze geschiedenis, maar die uniek is: alle andere gebeurtenissen van de geschiedenis hebben eenmaal plaats en gaan dan voorbij, opgeslokt door het verleden. Het Paasmysterie van Christus daarentegen kan niet slechts een onderdeel zijn van het verleden, omdat Christus door zijn dood de dood vernietigd heeft, en omdat alles wat Christus is en alles wat Hij voor de mensen gedaan en geleden heeft, deel uitmaakt van de goddelijke eeuwigheid en dus alle tijden overkoepelt en in alle tijden tegenwoordig gesteld wordt. De gebeurtenis van het kruis en van de verrijzenis blijft, en trekt alles naar het Leven toe.

1) Vgl. Joh. 13, 1 **Laatste avondmaal en voetwassing**

Het paasfeest was op handen. Jezus, die wist dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan naar de Vader en die de zijnen in de wereld bemind had, gaf hun een bewijs ...

2) Vgl. Joh. 17, 1 **Jezus bidt voor zichzelf**

Zo sprak Jezus. Toen sloeg Hij zijn ogen ten hemel en zei: "Vader, het uur is gekomen. Verheerlijk uw Zoon, opdat de Zoon U verheerlijkke.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=1085>

YOUCAT 167 Wat is liturgie?

Liturgie is de officiële eredienst van de Kerk. 1

Een liturgie is geen happening die het moet hebben van goede ideeën en mooie liederen. Liturgie is niet iets wat wij maken of verzinnen. Het is iets levends, gegroeid in het geloof van millennia. Een eredienst is een heilig, eerbiedwaardig gebeuren. Liturgie wordt spannend als we God op het spoor komen: God zelf is aanwezig in haar heilige tekenen en in hun kostbare, vaak heel oude gebeden.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 1077-1112

"Gezegend is God, de Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelen in Christus heeft gezegend met elke geestelijke zegen. In Hem heeft Hij ons uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, om heilig en vlekkeloos te zijn ...

YOUCAT 170 Wat is de diepste oorsprong van de liturgie?

De diepste oorsprong van de liturgie is God, in wie een eeuwig, hemels feest van liefde is - de vreugde van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Omdat God liefde is, wil Hij ons doen delen in zijn vreugde en ons zijn zegen schenken. 1

Onze aardse liturgieën moeten feesten vol schoonheid en kracht zijn: feesten van de Vader die ons geschapen heeft – daarom spelen de gaven van de aarde zo een grote rol: het brood, de wijn, olie en licht, wierook, goddelijke muziek en schitterende kleuren. Feesten van de Zoon die ons verlost heeft – daarom jubelen wij over onze bevrijding, ademen wij op in het horen van de woorden, worden we sterk in het eten van de eucharistische gaven. Feesten van de Heilige Geest, die in ons leeft – vandaar de overvloedige rijkdom aan troost, inzicht, moed, kracht en zegen, die uitgaat van de heilige samenkomsten.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 1077-1109

""Gezegend is God, de Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelen in Christus heeft gezegend met elke geestelijke zegen. In Hem heeft Hij ons uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, om heilig en vlekkeloos te zijn ...

YOUCAT 171 Wat is het wezenlijke van iedere liturgie?

Liturgie is altijd eerst de gemeenschap met Jezus Christus. Iedere eredienst, niet alleen de Eucharistieviering, is een Paasviering in het klein. Jezus opent en viert met ons de overgang van dood naar leven. 1

De belangrijkste eredienst van de wereld was de viering van het Pascha van Jezus met zijn leerlingen de avond voor zijn dood in de avondmaalszaal. De leerlingen dachten dat Jezus de bevrijding van Israël uit Egypte vierde. Maar Jezus vierde de bevrijding van de hele mensheid uit de macht van de dood. Destijds in Egypte had het 'bloed van het lam' de Israëlieten tegen de doodsengel beschermd. Nu zou Hij zelf het Lam zijn wiens bloed de mensheid redt van de dood. De dood en verrijzenis van Jezus zijn het bewijs dat je kunt sterven en tegelijk het leven winnen. Dat is de eigenlijke inhoud van iedere christelijke eredienst. Jezus zelf vergeleek zijn dood en verrijzenis met de bevrijding van Israël uit de slavernij van Egypte. Met het Paasmysterie wordt daarom de verlossende werking van Jezus' dood en verrijzenis aangeduid. Analooq aan het levensreddende bloed van het lam bij de uittocht van de Israëlieten uit Egypte (Ex. 12) is Jezus het ware paaslam, dat de mensheid verlost heeft van de verstriktheid in dood en zonde.

1) In de liturgie van de Kerk maakt Christus op de eerste plaats zijn Paasmysterie kenbaar en verwezenlijkt Hij het. Tijdens zijn aardse leven kondigde Jezus door zijn onderricht het paasmysterie aan en liep er door zijn daden op vooruit. Wanneer ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=167.170.171>

CKK 1362 De gedachtenis van het offer van Christus en van zijn lichaam, de Kerk

De Eucharistie is de gedachtenis van het Pasen van Christus, waarin het ene offer van Christus tegenwoordig gesteld wordt en op sacramentele wijze wordt opgedragen in de liturgie van de Kerk

die zijn lichaam is. In alle eucharistische gebeden vinden we na de instellingswoorden een gebed dat anamnese of gedachtenis genoemd wordt.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=1362>

YOUCAT 216 Op welke wijze is Christus aanwezig als de Eucharistie wordt gevierd?

Christus is in het Sacrament van de Eucharistie op mysterieuze wijze, maar werkelijk aanwezig. Iedere keer dat de Kerk gehoor geeft aan de opdracht van Jezus 'Doe dit om mij te gedenken' (1 Kor. 11, 25), het brood breekt en de Kelk aanbiedt, vindt nu hetzelfde plaats wat destijds is gebeurd: Christus geeft zich waarachtig prijs voor ons, en wij krijgen waarachtig deel aan Hem. Het eenmalige en onherhaalbare kruisoffer van Christus wordt voltrokken op het altaar; het werk van onze verlossing voltrekt zich. 1

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 1362-1367

De gedachtenis van het offer van Christus en van zijn lichaam, de Kerk

De Eucharistie is de gedachtenis van het Pasen van Christus, waarin het ene offer van Christus tegenwoordig gesteld wordt en op sacramentele wijze wordt opgedragen in de ...

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=216>